

חג האוהבים העבריים

מה המשמעות המקורית של המילה זוג?

המילה זוג מקורה ביוונית, והיא נשאלה לעברית בתקופת חז"ל. משמעותה המקורית היא העול שנושאים שני שוורים בשעת החרישה.

מן המשמעות היסודית 'עול' התפתחה ההוראה המציינת שני שוורים הנושאים בעול יחד, ומכאן ההוראה הכללית של כל שניים הקשורים זה בזה.

דומה ל'זוג' המילה 'צמד' – גם היא מציינת את העול שהבקר מושך בו וגם את שני השוורים.

מדור מיוחד באתר ובו קטעי לשון מעניינים לקראת ט"ו באב

החידון הגדול לאוהבים העבריים

הכרזת רחוב בירושלים על שם פרופ' זאב בן-חיים

בטקס מכובד ומרגש במעמד ראש העיר ירושלים מר משה ליאון ונשיא האקדמיה פרופ' משה בר-אשר הוסר הלוט מעל השלט "מבוא פרופ' זאב בן-חיים" על שם נשיאה השני של האקדמיה ללשון העברית.

פרופ' זאב בן-חיים היה מגדולי החוקרים של העברית והארמית בכל הדורות ומייסד המחקר המודרני על מסורות השומרונים בעברית ובארמית. הוא היה ממקימי האקדמיה ללשון העברית, ומכונן מפעל המילון ההיסטורי ועורכו למעלה משלושים שנה. בן-חיים היה חבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים וחתן פרס ישראל לשנת 1964 וזכה בפרסים נוספים.

הוא ורעייתו ציפורה בן-חיים התגוררו בירושלים עד יום מותם כשהם בני יותר ממאה שנים.

להרחבה

במה שונה 'הביא מ'נתן'

נשאלנו: ילדיי אומרים "תביאי לי כסף", "תביאי לי נשיקה", "המורה הביאה לי 70 בחשבון". זה נשמע לי צורם אך אינני מצליחה להסביר להם מדוע.

אכן בכל הדוגמאות השימוש הראוי הוא בפועל נתן: לתת כסף, לתת נשיקה, לתת ציון.

כאשר הדבר נמצא בידי או ברשותי ואני מוסר אותו לאחר – אינני 'מביא' אותו אלא פשוט 'נותן' אותו. רק כאשר הדבר נמצא במקום מרוחק – ויש צורך לשאת אותו ממקום למקום – נכון להשתמש בפועל הביא.

להרחבה

למילים המסתיימות ב'יאדה

בעיר טוקיו שביפן נפתחים המשחקים האולימפיים. מקורה של המילה **אולימפיאדה** בשם **אולימפיה**, שמו של אזור ביוון שבו התקיימו המשחקים המסורתיים.

בסקירה שפרסם בעבר דן אלמגור ב'לשונו לעם' **"מילוניהאדה (למילים המסתיימות ב'יאדה: 1898-** **1994)"** הוא כתב: "העדלידע ניצחה את הפורימיאדה, והמכביאדה 'הפסידה' במאבק כנגד המכבייה. אולם, כראוי למונח הקשור בתחרויות ספורט, לא פרשה האולימפיאדה מן המאבק בין המילים העבריות המסתיימות ב'יאדה, לבין אלו המסתיימות ב'יה, והמאבק נמשך".

לקריאת הסקירה

המבקשים להתהדר בלשונם בעת חיתוך אבטיח לפרוסות מוזמנים להשתמש בפועל **ספת**.

במשנה במסכת מעשרות מפורטים מקרים שנחשבים פעולת אכילה ארעית (כדי לא להתחייב במעשר) ובין היתר נמנים "מגרגר באשכול ופורט ברימון וסופת באבטיח" (ג, ט), כלומר אוכל מהם מבלי לתלוש מהעץ או מהקרקע. לפי זה "סופת באבטיח" פירושו 'חותך מן האבטיח חתיכות-חתיכות' (כשם שמן אשכול הענבים או מן הרימון הוא נוטל גרגר-גרגר).

להבנות נוספות של הפועל ספת בפרסום חדש באתר

"הודיע גבול נסיעתך ותמנע תשלום מיותר" – זו ההודעה שנכתבה על שלטים בכניסה לאוטובוסים של חברת דן. אם לא הבנתם מה בדיוק כוונת ההודעה, אל תאשימו את עצמכם. גם בחברת "דן" לא היו בטוחים שהניסוח מוצלח, ולכן פנו לוועד הלשון במכתב ממאי 1952 בבקשה לסייע בניסוח טוב יותר של ההודעה.

מטרת ההודעה (ובלשון המכתב "כתבה"), כמו שהסביר נציג החברה בפנייתו, היא "להדריך את הנוסע, עם כניסתו למכונית [=אוטובוס], להודיע את הנהג על התחנה הסופית אליה מועדות פניו, על מנת לחסוך מהנהג זמן לחקירתו בכוון זה ואף למנוע בעד מקרים שנוסע משלם תשלום יתר עבור נסיעתו..."

לעיון בתכתובת ובהצעות הניסוח ששלח ועד הלשון

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

אם נתקלתם בבעיות תצוגה [לחצו כאן](#) לצפייה בדפדפן

